

סטודנטים וסטודנטיות יקרים.

שמחתי מאוד לקבל את מכתבכם המעיד על כך שאתם פתוחים לחשיבה קשובה לכלל הסטודנטים במכללה, ושאתם "גאים להיות חלק מהמכללה ומזדהים עם ערכי הסובלנות והדו-קיום" המאפיינים אותה. אני שמחה שאתם קשובים לכך שהסטודנטים הערבים שלנו מביעים שאיפה "לחיות יחד בחברה משותפת, תוך שיתוף פעולה וכבוד הדדי" ואילו הסטודנטים היהודיים מאמינים "בשותפות יהודית-ערבית". במובן זה נראה שהצלחנו ליצור בבית ברל אווירה ייחודית מאוד.

ברוח זו אומר מיד כי אם מישהו נפגע משלט או אמירה כזו או אחרת אני מצרה ומתנצלת על כך מאוד שכן אין בכוונתנו לפגוע באיש – להפך, כדברייכם, אנו רוצים ליצור חברה מכילה ואנושית. בעניין השלט "נצמח מזה יחד" הרי שהשלט תלוי במכללה וגם מהווה שומר מסך של כלל חברי הסגל מזה חודשים מספר, עד כה איש לא ניפגע ממנו או מצא בו פגם.

את הסיבה לבחירה בשלט הסברתי בראיון שהענקתי בתוכנית הרדיו של אריה אלדד ובן כספית: "כששאלנו את עצמנו מה הסיסמה הנכונה למכללה שהיא מקום חינוכי, המונח 'לנצח' נראה לא מתאים. אני לא גנרל ואני לא מנסה לנצח אף אחד, אני מנסה לבנות חברה שיודעת לצמוח, להתמודד ולהחליט ביחד איך מתוך הקושי העצום שאנחנו מתמודדים אתו יצמח משהו פורה, ויעזור לנו לבנות עתיד טוב יותר."

בראיון גם סיפרתי על השותפות היהודית ערבית שגם אתם גאים בה מאוד, וכך אמרתי: "על השותפות הייחודית שלנו מעידה העובדה שאנחנו המכללה היחידה שב-12 באוקטובר פרסמה, על הסגל היהודי והערבי שלה, עמדה ברורה, חד משמעית, נוקבת, המגנה את הטבח ואת כל המעשים המזעזעים שעשו אנשי החמאס... לא היה לנו צל צלו של היסוס שזהו הדבר המוסרי הראוי לעשותו. אנחנו גם המכללה היחידה שהסגל הערבי שלה נסע לבארי יחד עם חברי בארי שהם חברי הסגל שלנו, כדי להבין, לראות וללמוד. הם חזרו מזועזעים ממה שקרה, עד עומק נפשם, עד כמה שבן אנוש יכול להיות".

ערוץ 14 כדרכו עיוות את הדברים כדי ליצור מחלוקת ולהחליש את השותפות היפה שאתם גאים בה כל -כך. (אנא האזינו לראיון המלא בעברית ובאנגלית שיעלה לאתר המכללה אחרי עריכה בקרוב מאוד)

עוד אוסיף ואומר כי כשעלה הדיון על התאמת השלט רק ביחד ננצח כתב לי חברנו מסגל המכללה, אלון פאוקר, איש בארי את הדברים הבאים: "כניצול הטבח, אני וכמוני חברי בארי כולם, על מגוון דעותיהם הפוליטיות, שהתגוון עוד יותר לאחר הטבח, נפגעים מהסיסמה "ננצח" שבאה להסתיר את ההפקרות של ה-7.10 ואת המשך ההפקרות ובמרכזה אי השבת החטופים. יש צורך בתיקון החברה הישראלית ביחד, ולקיחת אחריות משותפת לכך, הרבה מעבר לנצחון ההכרחי בשדה הקרב. לא להכרזות ניצחון כשאנשים נטבחו ואחרים נמקים בשבי, אנחנו מצפים, אלא להבנה שיש כאן משבר עמוק שיש לתקנו באופן כולל.

לשכת הנשיאה

הניצחון (ההכרחי!) הוא רק חלק מהתמונה ולכן סיסמה המתמקדת בו מסתירה את שאר חלקי התמונה ומתחברת אצלנו להמשך הפקרת החטופים ואי לקיחת אחריות על המחדל הנורא. בשל כך אני גאה על סיסמת המכללה שמכוונת בדיוק לתיקון הכולל הנדרש למשבר ומודה למכללה שבחרה בכך. " (הציטוט באישורו)

אני שמחה מאוד שאתם, כמו מרבית חברי המכללה, רואים בחיוב את האמירה " נצמח מזה ביחד". כמוכם אני חשה "כי עוד מיום ה-7.10 אין כל דרך בה נצא מנצחים. כמות הנרצחים, החטופים, הפצועים ופגועי הנפש קשה מנשוא. לכן, היינו רואים כדבר ראוי אם כך היית מציינת זאת בפני כלי התקשורת." אני עוד יותר גאה בכך שאתם מאמינים "שכאנשי חינוך בהווה ובעתיד אנחנו חשים כי תפקידנו להאדיר עצמנו לא על חשבון האחר." אני מקווה שדברים אלו יקבלו כבקשתכם תהודה בתקשורת וברוח זו נמשיך יחד לטובת החברה הישראלית כולה.

יולי.

פרופ' יולי תמיר
נשיאת מכללת בית ברל